

دانشکده فیزیک گزارش پروژه کارشناسی عنوان پروژه: شبیه سازی برهمکنش غشا لیپیدی و نانو ذرات با استفاده از نرم افزار VCM

> استاد پروژه : دکتر محمدرضا اجتهادی یگانه بهاری - فهیمه فخری

> > ۵ تیر ۱۴۰۰

فهرست مطالب

٢																 ٠,					·									٩	٥	عد	ما		١.٠
٢																 ار	غز	٩	رد	ز	با)	ار	ک	8	2	ر(ثن	و د)	ب	س	نو	,	۲.۰
۶																											۵	IL	w	۵	ح	ر-	ط	,	٣.٠
٧																						(ی	ز:	سا	ر	٩	بي	ثث	٠	ں	ونثر	رو	,	۴.۰
٩																											عد	>	وا	ر	یر	د	تب	(۵.٠
١.															 							(<	;	لى	ی	۵	_	ثب	ٔ ر	ج	ار	نت	;	۶.۰
۱۵																											ی	ς.	ند	ڊ	ݻ	نم	?	,	٧.٠
۱۵																													ت	ىا،	آء	ج	,1	,	٨.٠

۱.۰ مقدمه

غشای سلولی شامل دو لایه فسفولیپیدی همراه با پروتئین است. مولکول فسفولیپید از اتصال یک سر شامل گروه فسفات به یک یا دو زنجیره هیدروکربنی تشکیل شده است مولکول های چربی با قرار دادن زنجیره هیدروکربنیشان رودرروی یکدیگر، تشکیل یک غشای دو لایه میدهند.سر شامل گروه فسفات دارای خاصیت آبدوستی و دم شامل زنجیره هیدروکربنی دارای خاصیت آبگریزی است. با تجمع پروتئینهای شامل ساختار آب گریز بر یک طرف غشا، دم آبگریز این پروتئینها وارد غشای لیپیدی (یعنی ناحیه شامل زنجیره های هیدروکربنی) میشود ومیتواند منجر به ایجاد انحنا در غشا شود.ورود و خروج بسیاری از باکتری ها به صورت نانوذره به این صورت رخ میدهد.

تمرکز این پروژه روی شبیه سازی برهمکنش غشا با آن دسته از نانوذراتی است که بدون استفاده از عوامل خارجی و فقط به کمک جاذبه میان غشا و ذرات باعث تغییر شکل غشا میشوند. هدف اصلی مشاهده دینامیک سیستم برهمکنش غشا و نانوذرات است که به کمک نرم افزار VCM انجام میشود. ما در طول انجام این پروژه تجربیاتی کسب کرده ایم و کارهایی انجام داده ایم که در طول این گزارش به آنها اشاره خواهیم کرد. در نهایت با مقادیری که برای پارامتر های مربوطه پیدا کرده و به دست آورده بودیم موفق به مشاهده حرکت نانوذرات بر روی غشا و نزدیک شدن دو نانوذره به یکدیگر شدیم. در آخر تشکر بسیار از دکتر اجتهادی و آقای علی فرنودی داریم که صبورانه در این پروژه ما را همراهی و راهنمایی کردند و آموخته های بسیاری را به ما ارزانی داشتند.

*لینک تمامی ارجاعاتی که در گزارش حرفشان را زده ایم در قسمت مراجع قرار داده ایم.

۲.۰ نصب و شروع کار با نرم افزار

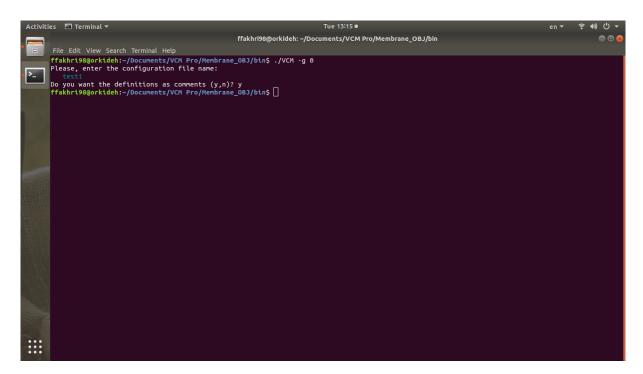
در ابتدا این را بدانید که بهتر است نرم افزار را روی سیستم عامل لینوکس نصب کنید. ما از بین توزیع های لینوکس اوبونتو را انتخاب کردیم. اگر سیستم عامل ویندوز دارید میتوانید به راحتی منابع فارسی و انگلیسی در اینترنت برای راهنمایی نصب اوبونتو بر روی سیستم عامل ویندوز پیدا کنید. اما در مراحل نصب نرم VCM نتوانستیم Opencl را بر روی اوبونتو ۲۰ نصب کنیم. در حالی که نصب Opencl بر روی اوبونتو ۱۸ و ۱۶ ممکن بود. و یکی از ما با اوبونتو ۱۸ و دیگری با اوبونتو ۱۶ شروع به کار کردیم. نسخه Opencl ای که نصب کردیم را روی گیت هاب به اشتراک گذاشته ایم. به هنگام به کار گرفتن برهمکنش در استفاده از نرم افزار VCM در اوبونتو ۱۸ این نسخه Opencl کار نمیکند.

برای مراحل بعدی نرم افزار میتوانید از راهنمای نصب سایت نرم افزار استفاده کنید.

برای نمایش خروجی گرفته شده از نرم افزار VCM هم از نرم افزار vmd استفاده کردیم که به راحتی و به کمک راهنمایی های موجود در اینترنت میتوان این نرم افزار را نصب کرد و ما به مشکلی برنخوردیم.

پس از نصب نرم افزار همانطور که در راهنمای نصب هم گفته شده است با وارد کردن دستور VCM -h. در ترمینالی که در پوشه bin نرم افزار باز میکنید، همه دستورات را برای کار با نرم افزار به همین آدرس میدادیم، میتوانید راهنمایی اولیه درباره ی کار با نرم افزار را بگیرید.

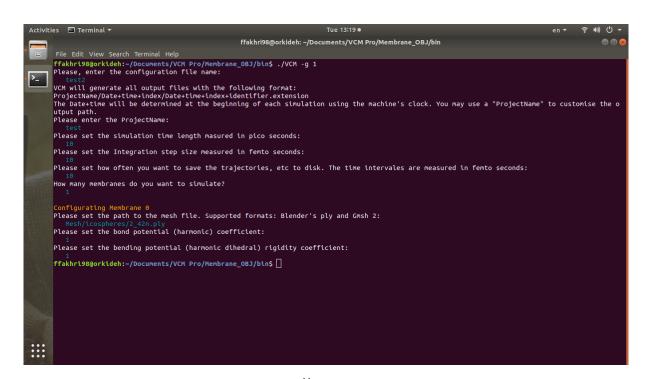
ما برای کار با نرم افزار از دستور هایی که الان شرح میدهیم استفاده کردیم. اول از هرچیزی باید به کمک نرم افزار یک configuration file بسازید که نرم افزار این فایل را در همان جایی که ترمینال را باز کرده اید یعنی ف bin برای شبیه و bin و در قالب فایل تکست ذخیره میکند. این فایل درواقع حاوی همه مشخضاتی است که برای شبیه سازی خود در نظر دارید. میتوان از دو طریق این فایل را به وجود آورد. یکی از راه ها از طریق دستور VCM - g می باشد که در این صورت همانطور که در تصویر ۱ مشاهده میکنید تنها نام فایل را انتخاب میکنید و تصمیم میگیرید که توضیحات هر متغیری در فایل نوشته شده باشد یا خیر. که برای اولین تجربه کار با نرم افزار بهتر است کامنت ها را ببینید و توضیحات در کامنت ها به حد کفایت است. پس از ساخت فایل میتوانید فایل را باز کنید و مقادیر متغیر هایی که میخواهید را وارد کنید.

تصویر ۱

«فایل را به دقت مطالعه کنید.

راه دیگر ساختن این فایل از طریق وارد کردن دستور VCM -g 1/. می باشد که در این صورت متغیر هایی را در همین حین یعنی در ترمینال وارد میکنید. در تصویر ۲ مشاهده میکنید.

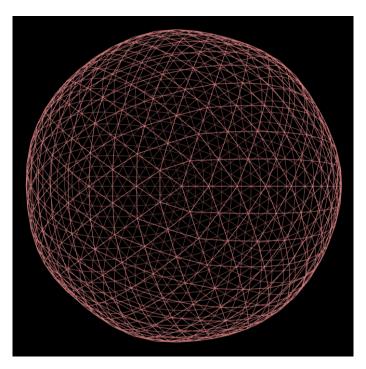

تصویر ۲

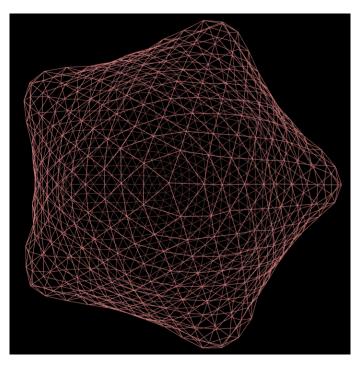
و مانند روش قبل در اینجا هم پس از ساخته شدن فایل میتوانید بروید فایل را باز کنید و تغییراتی در متغیر های ایجاد کنید و یا متغیر های تازه ای را روشن کرده و وارد داستان کنید.

*توجه شما را به قسمتی در تصویر ۲ که mesh file نوشته شده جلب میکنم. ما از مش های آماده ای که در همین آدرس وارد شده در تصویر ۲ مشاهده میکنید وجود داشتند استفاده کردیم. عدد بزرگتری که در اسم فایل

مش وجود دارد برابر با تعداد ذرات آن مش است. در صورتی که در اسم مش n وجود داشته باشد، آن غشا کاملا به شکل کره خواهد بود و در غیر اینصورت غشا نقاط نقص خواهد داشت و کاملا کروی نخواهد بود.

تصویر ۳: یک مش کروی

تصویر ۴: یک مش حاوی نقاط نقص

configura- حال برای اجرای configuration file از دستور configura- استفاده کردیم به این نحو که اسم tion file حال برای اجرای tion file را هم در ادامه دستور مینوشتیم مطابق تصویر α و α و α

تصویر ۵

تصویر ۶

تصویر ۷

همانطور که در تصویر ۶ مشاهده میکنید در قسمتی از اجرای این دستور از ما میپرسد که از چه پلتفرمی استفاده کند و وجود Opencl بین گزینه های موجود نشاندهنده این است که نصب شده است.

اطلاعات خوبی حین اجرای این دستور داده می شود. مثلا همانطور که در تصویر α مشاهده میکنید اطلاعاتی درباره ی فاصله ذرات غشا نوشته شده است که به کار می آید. همانطور که در تصویر α مشاهده میکنید آدرس فایل های مربوطه به این اجرا نوشته شده است که ما با وارد کردن فایل های psf و pdb در نرم افزار vmd نتیجه را مشاهده میکردیم.

۳.۰ طرح مساله

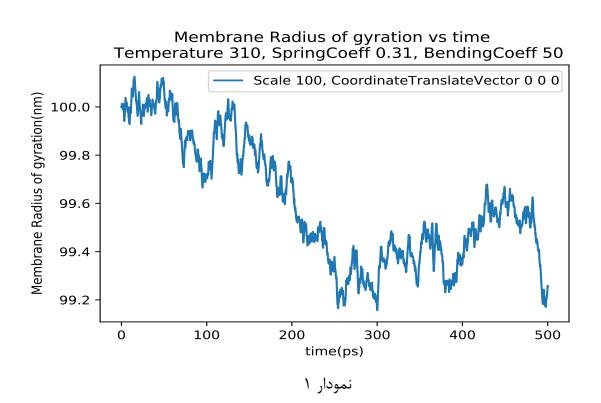
در مساله شبیه سازی غشا سلولی به به وسیله نرم افزار ابتدا باید تمام واحد های مورد نظر را به واحد های مورد قبول نرم افزار صحبت کرده ایم. از نظر قبول نرم افزار تبدیل کنیم. در قسمت تبدیل واحد درباره واحد های مورد قبول نرم افزار صحبت کرده ایم. از نظر فیزیکی مدلسازی غشا به این صورت انجام میشود که غشا از یک سری فنر های متصل بهم تشکیل شده است که دارای سختی فنر و سختی خمشی هستند که کل سیستم در یک حمام گرمای قرار دارد برای شبیه سازی باید معدله نیروی وارد به این فنر ها را حل کنیم تا بتوانیم دینامیک سیستم را پیش بینی کنیم.

VCM یک بسته نرم افزاری برای انجام شبیه سازی های دینامیک مولکولی است که قادر است با مدلسازی در VCM در شتدانه اجزای مختلف سلول، خواص مکانیکی اجزای سلول را بررسی کند. از آنجا که مدلسازی در VCM در دستگاه واحد های کاهیده صورت میگیرد در هر مساله با ترجمه واحد های مورد نظر به واحد های قابل قبول نرم افزار میتوان طیف وسیعی از فرایند های بیولوژیکی را شبیه سازی کرد.

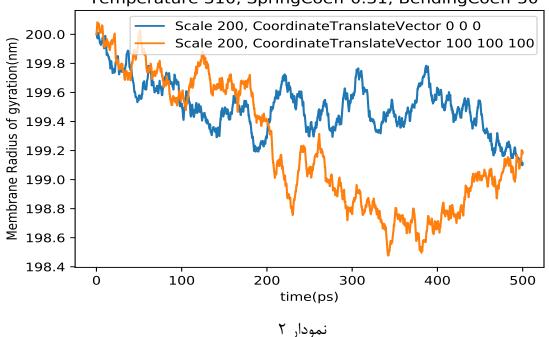
در این پروژه تلاش کردیم تا با جستجو و یافتن پارامتر های واقعی غشا و نانوذرات همانند سختی خمش و سختی فنر تبدیل آن ها به واحد های نرم افزار یک شبیه سازی واقعی انجام دهیم.

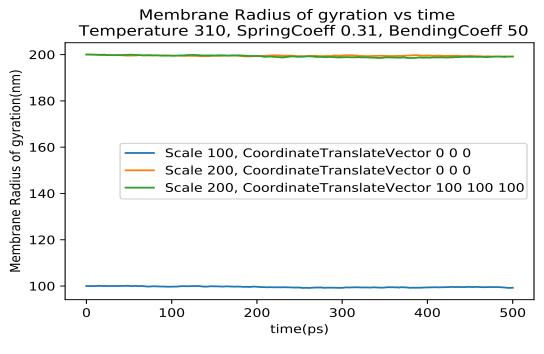
۴.۰ روش شبیه سازی

پس از آشنایی های اولیه با طرز کار نرم افزار دیگه باید سراغ دیتا گرفتن از نرم افزار میرفتیم و برای شروع اینکار و دست به کار شدن با نرم افزار پارامتر های سختی فنر و سختی خمشی را روشن کردیم و به ازای شعاع های مختلف تلاش کردیم مقادیری را پیدا کنیم که غشا با داشتن آن مقادیر برای دو پارامتر گفته شده حالت پایداری داشته باشد. یعنی ناگهان متلاشی نشود و حالت خودش را خوب حفظ کند. برای تغییر شعاع باید پارامتر scale را تغییر میدادیم. با دیتا گرفتن و مشاهده غشا و راهنمایی گرفتن از آقای فرنودی بالاخره مقادیر مناسب برای داشتن غشا پایدار را پیدا کردیم و نمودار هایی را برای تغییرات شعاع این ممبرین ها رسم کردیم. برای رسم این نمودار ها از فایل pdb استفاده کردیم و یک کد پایتون هست که آنرا در گیت هاب قرار داده ایم. کافیست تکه ساده ای به این کد اضافه کنید تا بتوانید با دادن فایل pdb به کد نمودارات تغییر شعاع را ببینید. نمودار های ۲ و ۳ با مشخصاتی که روی آنها نوشته شده حاصل کار ما در این قسمت بوده است. همانطور که مشاهده میکنید برای یکی از غشا ها سرعت اولیه هم در نظر گرفته بوده ایم.

Membrane Radius of gyration vs time Temperature 310, SpringCoeff 0.31, BendingCoeff 50

نمودار ۳

پس از این مقدمات برای حل این مساله ابتدا تلاش کردیم تا به وسیله جستجو و مطالعه واحد های واقعی مورد نظر را بیابیم. نرم افزار VCM غشای لیپیدی را به وسیله مش بندی مثلثی شبیه سازی میکند به این صورت که بین هر دو نقطه از شبکه یک فنر هارمونیک وجود داردو بین هر دو فنر همسایه نیز پتانسیل خمشی اعمال میشود. مجموع این دو پتانسیل خواص کشسان غشا را به وجود می آورد. در شبیه سازی به وسیله روش دینامیک مولکولی باید معادلات حاکم بر ذرات تشکیل دهنده سیستم را حل کنیم. یکی از الگوریتم های معمول در این نوع شبیه سازی الگوریتم ورله سرعتی است که در سیستم های زیستی در صورت استفاده از این الگوریتم باید برای سیستم ترموسات تعریف شود تا دما ثابت بماند. اما ترموستات اگرچه دما را ثابت میکند اما نمی تواند حرکات ذرات بر اثر افت و خیز را شبیه سازی کند. یک راه حل مناسب استفاده از دینامیک لانژون است به این ترتیب که با حل این معادله میتوان سیستم غوطه ور در حمام گرمایی را شبیه سازی کرد. در ابتدا باید محیط متناسب برای غشا را با توجه به انچه در آزمایشگاه مشاهده کردیم اعم از دمای محیط و روش حل معادلات حاکم بر سیستم را در نرم افزار مشخص کنیم. پس از آن به سراغ تنظیم پارامتر های غشا میرویم. غشاهای زیستی به دلیل پخش سطحی مولکولهای چربی سازنده شان، مانند مایع دوبعدی عمل میکنند. این خاصیت با تغییر اتصال نقاط شبکه در طی شبیه سازی بازنمایی می شود. طی این فرآیند، انرژی مکانیکی غشا از طریق انتخاب های مونت-کارلو برای یافتن بهترین پیکربندی شبکه کمینه میشود. در نتیجه برای شبیه سازی غشا و غشا لیپیدی که فیزیک آن شبیه غشای لیپیدی واقعی دیده شده در آزمایشگاه باشد باید پارامتر های سایز غشا و سختی خمشی و سختی فنر را بدست آوریم برای بدست آوردن واحد ها به مقالات مختلفی که در انتهای گزارش به آن ها ارجاع داده شده رجوع کردیم و با استفاده از شهود خود به عنوان فیزیک پیشه واحد ها را بدست آوردیم. برای شبیه سازی نانوذارت باید ابعاد آن ها را در نظر بگیریم و با توجه به سایز غشا آن ها را تنظیم کنیم.این ذرات بایطاف پذیری بسیار کمتری از غشا دارند و نوعی جسم صلب به حساب می آیند و تنها میتوانند حرکت انتقالی و دورانی حول مرکز جرم خود انجام دهند. در این پروژه این نانوذارت را مشابه با غشا شبیه سازی کرده اما سختی فنر و سختی خمشی آن ها زا به گونه ای تنظیم کرده که به صورت جسم صلب باشند. برای جلوگیری از فرو رفتن نانوذرات در یک دیگر بینشان یک پتانسیل تعریف کرده ایم.

یکی از چالش های مهم این پروژه تنظیم برهمکنش میان غشا و نانوذرات و بررسی دینامیک سیستم است. برای این برهمکنش از پتانسیل لنارد جونز استفاده کرده ایم. این پتانسیل برای برهمکنش های کوتاه برد میان غشا و نانو ذرات مناسب است.

۵.۰ تبدیل واحد

پیش از هرچیزی همانطور که در قسمت قبل قولش را داده ایم باید که بگوییم واحد پارامتر هایی که ما با آن ها دست به یقه شدیم در نرم افزار چه هست. واحد انرژی کیلوژول بر مول، واحد جرم گرم بر مول، واحد زمان پیکوثانیه، واحد طول نانومتر، واحد دما کلوین، واحد سختی فنر هم کیلوژول بر مول رادیان، واحد سختی فنر هم کیلوژول بر مول نانومترمکعب می باشد. مقادیری که از مقاله Active particles induce large shape deformations مول نانومترمکعب می باشد. مقادیری که از مقاله in giant lipid vesicles ویژگی های مکانیکی غشا بزرگ به صورت زیر است که در دو حالت متفاوت و برای هر حالت به ترتیب مدول یانگ دوبعدی (Y_{2D}) و سختی فنر اندازه گیری شده در آزمایشگاه (κ_c) را نوشته ایم:

LowTension
$$\begin{cases} Y_{2D} : 13 \pm 7 \frac{nJ}{m^2} = (8 \pm 4) * 10^{-6} \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ \kappa_c : (18 \pm 6) k_B T = 46.2 \pm 15 \frac{kJ}{mol} (T = 310k) \end{cases}$$

HighTension
$$\begin{cases} Y_{2D} : 25 \pm 9 \frac{\mu J}{m^2} = (15 \pm 5.4) * 10^{-3} \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ \kappa_c : (25 \pm 5) k_B T = 54 \pm 13 \frac{kJ}{mol} (T = 310k) \end{cases}$$

برای تبدیل مدول یانگ دو بعدی به سختی فنر مطلوب نرم افزار از رابطه زیر که در شبکه های مثلثی برقرار است استفاده میکنیم:

$$k_{spring} = \frac{\sqrt{3}}{2} Y_{2D}$$

برای تبدیل سختی خمشی اندازه گیری شده در آزمایشگاه (κ_c) به سختی خمشی مطلوب در VCM در شبکه مثلثی ($k_{ heta}$) از رابطه زیر استفاده میکنیم:

$$k_{\theta} = \frac{2}{\sqrt{3}} \kappa_c$$

درنهایت مقادیر زیر را به دست می آوریم:

LowTension
$$\begin{cases} k_{spring} = (6.9 \pm 3.4) * 10^{-6} \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ k_{\theta} = 53 \pm 17.3 \frac{kJ}{rad.mol} \end{cases}$$

$$HighTension \begin{cases} k_{spring} = (12.9 \pm 4.6) * 10^{-3} \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ k_{\theta} = 62.3 \pm 15 \frac{kJ}{rad.mol} \end{cases}$$

شعاع غشا بزرگ ۸۰۰۰ نانومتر است. نرم افزار vmd در نمایش مختصات های چهاربعدی دچار مشکل میشود برای همین واحد ها را به واحدهای کاهیده بردیم و هر ۴۰۰ نانومتر را یک نانومتر در نظر گرفتیم. در این صورت شعاع برابر با ۲۰ میشود و همینطور ویژگی های مکانیکی هم در واحد های کاهیده مقادیر زیر را دارند:

$$Low Tension \begin{cases} k_{spring} = 1.104 \pm 0.544 \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ k_{\theta} = 53 \pm 17.3 \frac{kJ}{rad.mol} \end{cases}$$

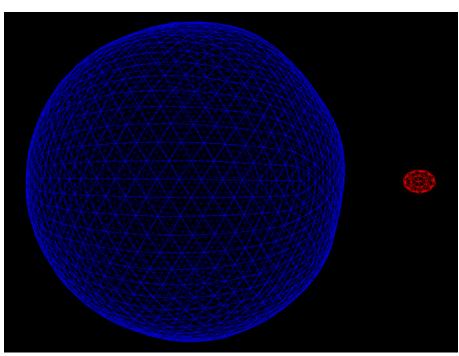
$$High Tension \begin{cases} k_{spring} = 2064 \pm 736 \frac{kJ}{mol.(nm)^2} \\ k_{\theta} = 62.3 \pm 15 \frac{kJ}{rad.mol} \end{cases}$$

۶.۰ نتایج شبیه سازی

برای آماده سازی چیدمان سیستم غشا و فضای اطراف دما را ۳۱۰ کلوین در نظر گرفتیم و از یک مش بندی با ۲۵۶۲ راس استفاده کردیم. شعاع نانوذارت نیز ۱/۲۰ برابر شعاع غشا است.

در قدم اول پس از بدست آوردن پارامتر ها فقط غشا را شبیه سازی کردیم. برای غشا ویژگی های مکانیکی HighTension را که در قسمت تبدیل واحد به دست آوردیم در نظر گرفتیم.

در قدم بعدی نانوذرات را نیز اضافه کردیم. در تصویر Λ سایز نانوذره را در مقایسه با سایز غشا مشاهده میکنیم که برهمکنشی بین غشا و نانوذره تعریف نشده و صرفا برای مقایسه ابعاد و یکسان بود ساختار غشا و نانوذرات نشان داده شده است. شعاع نانو ذرات را یک بیستم شعاع غشا در نظر گرفتیم.

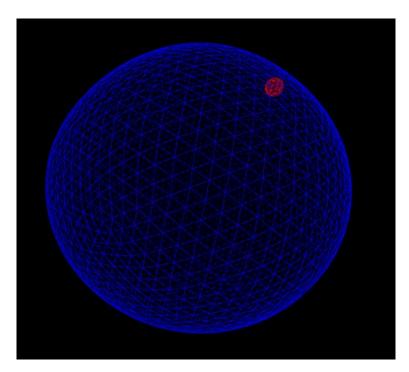
تصویر ۸

در این مرحله علاوه بر تنظیم پارامتر های قبل باید واحد های مورد نیاز برهمکنش لنارد جونز را هم تنظیم کنیم. در ادامه برهمکنش غشا نانوذرات را بررسی میکنیم. ابتدا یک نانو ذره را همراه غشا شبیه سازی میکنیم. در ادامه برهمکنش از پتانسیل لنارد جونز استفاده شده و پارامتر های مهم این پتانسیل در VCM نیز عمق چاه LJepsilon است.

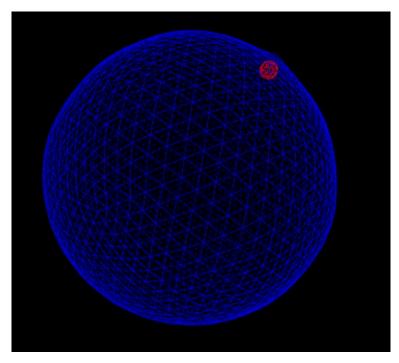
اگر configuration file را مشاهده کنید متوجه میشوید که برای هر غشا شبیه سازی شده، چه غشا بزرگ و درات، یک پارامتر LJepsilon تعریف شده است. درواقع اگر این پارامتر برای دو غشا تعریف شده باشد و همچنین در جدول برهمکنش بین این دو غشا برهمکنش لا در نظر گرفته شده باشد، اپسیلون برای برهمکنش لنارد جونز بین این دو غشا از رابطه زیر به دست می آید که در آن ε_1 برای یکی از غشا ها و ε_2 برای غشا دیگر میباشد:

$$\varepsilon = \sqrt{\varepsilon_1 \varepsilon_2}$$

ابتدا یک نانو ذره را درون غشا قرار میدادیم و بهش سرعت اولیه ای میدادیم و درواقع به سمت دیواره های غشا پرتابش میکردیم. فاصله ی بین ذرات غشا بزرگ و فاصله ی بین ذرات غشا نانوذره را به همین ترتیب تعیین کردیم به طوری که اگر نانوذره به پوسته غشا بزرگ رسید در آن گیر بیفتد و عبور نکند و از غشا بزرگ خارج نشود. اینکار را برای دستگرمی انجام دادیم و در مرحله بعد نانو ذره را ساکن در نزدیکی دیواره غشا بزرگ قرار دادیم که به واسطه نیروی جاذبه ای که نسبت به هم احساس میکنند نانوذره خودش جذب غشا بشود. همانطور که در تصویر 9 مشاهده میکنید نانوذره را در نزدیکی غشا قرار دادیم و در شکل 9 مشاهده میکنید نانوذره را در نزدیکی غشا قرار دادیم و در شکل 9 مشاهده میکنید نانوذره را در نزدیکی غشا قرار دادیم و در شکل 9 مشاهده میکنید نانوذره را در نزدیکی غشا قرار دادیم و در شکل 9

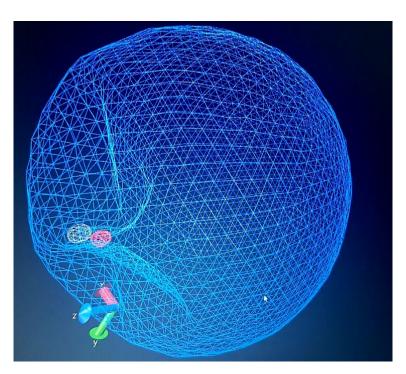

تصویر ۹

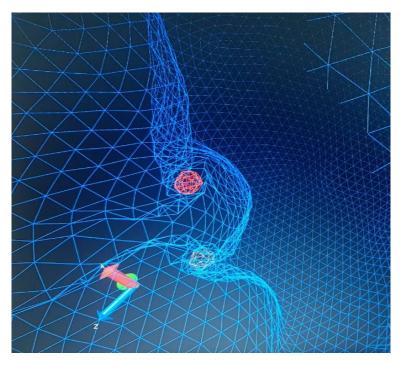

تصویر ۱۰

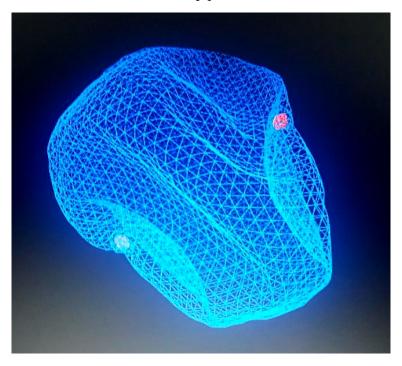
پس از مشاهده برهمکنش غشا و یک نانو ذره به سراغ مشاهده ی سیستم با دو نانو ذره میرویم. میخواهیم مشاهده کنیم دو نانوذره که بر روی پوسته غشا بزرگ گیر افتاده اند به مرور زمان به هم نزدیک میشوند. پس هم باید حرکت نانوذرات روی غشا را مشاهده کنیم و هم نزدیک شدن نانوذره ها به یکدیگر. شروع کردیم به مقدار دهی و اجرا گرفتن برای مشاهده شرایط مختلف. نتایج اولیه ای که گرفتیم مشابه تصاویر ۱۱ و ۱۲ و ۱۲ و ۱۳ بودند. در این اجرا ها نانو ذرات را از درون غشا با فاصله از هم به سمت پوسته غشا پرتاب کردیم. غشا نانو ذرات را حسابی دربر گرفت به طوری که نانوذرات نمیتوانستند حرکت کنند! درواقع آنچه در تصویر ۱۱ هم میبینید نمایانگر نزدیک شدن نانوذرات نیست درواقع این دو نانوذره از ابتدا به هم نزدیک بودند.

تصوير ۱۱

تصویر ۱۲

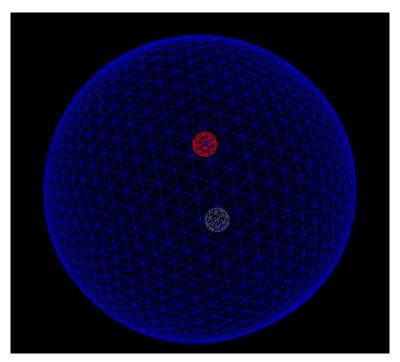

تصویر ۱۳

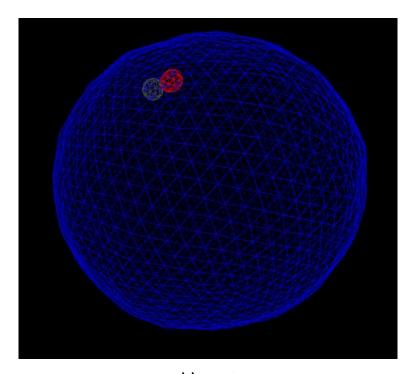
ایرادی که به این مشاهده وارد است این است که مقدار برهمکنش لنارد جونز را بسیار زیاد در نظر گرفته ایم. با توجه به اینکه هیچ نیرو جاذبه ای بین نانوذرات تعریف نشده این نزدیک شدن که انتظار مشاهده اش میرود به علت به وجود آمدن نیروی موثری است که از برهمکنش همزمان غشا با نانوذره ایجاد میشود. در نتیجه غشا هزینه انرژی خمشی کمتری برای در بر گرفتن نانوذرات هزینه میکند.

اماً توجه شما را به تصاویر ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ جلب میکنیم. چرا که این تصاویر توجه ما را هم جلب کردند از نظر شباهت انحناهایی که بر روی سطح غشا ایجاد شده است با توپ های فوتبال کوچک قدیمی یا حتی توپ های پینگ پونگ. از طریق آقای فرنودی متوجه شدیم که ایده ی شبیه سازی سطوح غشا در VCM نیز برخواسته از فیزیک چنین سطوحی است که در مقاله shells and capsules توضیح داده شده است. این مقاله را هم در گیت هاب قرار داده ایم.

سرانجام با راهنمایی گرفتن از فیزیک های گفته شده در پایان نامه خانوم شیرزاد و راهنمایی های دیگر و امتحان کردن مقادیر مختلف برای مشخصه پتانسیل لنارد جونز توانستیم حرکت نانوذره ها روی سطح غشا و همچنین نزدیک شدنشان به یکدیگر را مشاهده کنیم. تصویر ۱۴ مکان اولیه نانوذرات را نشان میدهد. تصویر ۱۵ پس از گذشت ۳۳۷ پیکو ثانیه است.

تصویر ۱۴

تصویر ۱۵

*همانطور که مشاهده میکنید روی مش بندی مثلثی شبکه های ۶ ضلعی ایجاد شده است. اما در نقط نقص که در حالت کروی برطرف شده اند به جای ۶ ضلعی شبکه ۵ ضلعی خواهید دید که اگر نانو ذره ها در این نقط بیوفتند گیر میکنند و ثابت میمانند.

۷.۰ جمع بندی

در برهمکنش غشا با نانوذرات غشا به عنوان یک واسطه موجب القای نیروی جاذبه میان نانوذرات میشود تا با صرف انرژی کمتر خمشی باعث کاهش انرژی کل سیستم شود. تا نانوذرات خودشان را پیدا کنند و سیستم به تعادل برسد زمان میبرد و ۳۳۷ پیکو ثانیه که ما امتحان کردیم زمان خوبی برای مشاهده نبود و حتما اگر زمان بیشتری را برای اجرا در نظر میگرفتیم نتیجه بهتری مشاهده میکردیم.

۸.۰ ارجاعات

آدرس گیت هاب و سایت نرم افزار:

 $https://github.com/yeganeh1212/VCM-report/\\ https://afarnudi.github.io/VirtualCellModel/$